

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 3S/11/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0825100168
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Matúš Škarbala
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2025:0825100168.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Matúša Škarbalu (sudca spravodajca) a členiek senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej a JUDr. Andrey Soukupovej, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, naposledy prechodným pobytom D. XXXX/XX, XXX XX E., trvalým pobytom B. F. G., H. I., B. D., C., t. č. cudzinec bez pobytu v Slovenskej republike, právne zastúpený JUDr. Jozefom Vaškom, advokátom, so sídlom Szakkayho 1, 040 01 Košice, IČO: 32 474 075, proti žalovanému: Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica, Sládkovičova 25, 974 05 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BB2-18/2025-SK zo dňa 10.01.2025, takto

rozhodol:

- I. Súd správnu žalobu z a m i e t a .
- II. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca mal na území Slovenskej republiky od 07.04.2020 s platnosťou do 30.04.2022 udelený prechodný pobyt na účel podnikania podľa § 22 ods. 1 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon o pobyte cudzincov“), ktorý bol dňa 11.08.2022 obnovený a platný do 11.08.2024. Žalobca dňa 09.08.2024 podal na Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Žilina (ďalej aj len „OCP PZ Žilina“ alebo „prvostupňový orgán“) žiadosť o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania podľa § 22 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov (ďalej aj len „žiadosť“), ku ktorej pripojil okrem iného Splnomocnenie zo dňa 09.08.2024 na zastupovanie žalobcu v správnom konaní, vrátane práva prijímať
– 2 – 3S/11/2025

doručované písomnosti, udelené žalobcom ako splnomocniteľom na dobu neurčitú pre osobu J. B. G. D., nar. XX.XX.XXXX.

2. Prvostupňový orgán vydal dňa 31.10.2024 rozhodnutie č. PPZ-HCP-BB7-016/2024-PC, ktorým podľa § 34 ods. 12 zákona o pobyte cudzincov s poukazom na ustanovenie § 33 ods. 6 písm. c) zákona o pobyte cudzincov zamietol žiadosť žalobcu o obnovenie jeho prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“). Dôvodom pre zamietnutie žiadosti žalobcu bola skutočnosť, že žalobca nespĺňal podmienky na obnovenie prechodného pobytu. V odôvodnení prvostupňového rozhodnutia bolo uvedené, že prvostupňový orgán v deň podania žiadosti kontrolnou činnosťou zistil, že žalobca nespĺňa podmienky na udelenie, resp. obnovenie prechodného pobytu, nakoľko Sociálna poisťovňa evidovala voči žalobcovi nedoplatok ku dňu 09.08.2024, t.j. ku dňu podania žiadosti, na poisťnom na sociálne poistenie, ktorý žalobca ako účastník konania neuhradil ani do 20 dní od podania žiadosti, o čom bol písomne poučený, čo potvrdil svojim podpisom dňa 09.08.2024

v písomnosti č. PPZ-HCP-BB7-5123-002/2024-PC. Prvostupňový orgán dal v rámci správneho konania pred vydaním rozhodnutia v súlade s § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „Správny poriadok“) žalobcovi výzvou zo dňa 09.09.2024 možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie, ako aj dôkazy a ich doplnenie do siedmich dní odo dňa doručenia výzvy. Výzva bola doručená spôsobom podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku. Žalobca ako účastník konania svoje právo nevyužil a nevyjadril sa k výzve do dňa vydania prvostupňového rozhodnutia. Prvostupňový orgán uviedol, že mal za jednoznačne preukázané, že účastník konania nespĺňa podmienky na udelenie, resp. obnovenie prechodného pobytu, nakoľko sú naplnené dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6 písm. c) s poukazom na § 34 ods. 12 zákona o pobyte cudzincov a správny orgán nemá inú možnosť, ako žiadosť zamietnuť.

3. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 20.11.2024 odvolanie, v ktorom namietal, že správny orgán v danom prípade nepostupoval v súlade so zákonom, nakoľko napriek splnomocneniu udelenému jeho zástupcovi J. B. G. D. na zastupovanie v konaní (vrátane práva prijímať doručované písomnosti), ktoré bolo súčasťou spisu, doručoval výzvu na vyjadrenie pred rozhodnutím o žiadosti ako aj prvostupňové rozhodnutie priamo účastníkovi konania a nie jeho splnomocnenému zástupcovi. Uvedeným postupom správny orgán svojím konaním podľa žalobcu porušil základné pravidlá správneho konania, keď nepostupoval v súlade so zákonom, konkrétne § 17 ods. 1 a 3, § 24 ods. 1, § 25 ods. 5 Správneho poriadku, čím došlo k porušeniu práv a právom chránených záujmov účastníka konania.

4. Žalovaný rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB2-1/2025-SK zo dňa 10.01.2025 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu v plnom rozsahu zamietol. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že zhodnotil všetky predložené písomné materiály ako aj spisový materiál zhromaždený prvostupňovým orgánom a po posúdení okolností uvádzaných v odvolaní zistil, že prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom o pobyte cudzincov, ako aj v súlade so všeobecne

– 3 – 3S/11/2025

záväznými právnymi predpismi platnými na území Slovenskej republiky. Uviedol, že v zmysle ustanovenia § 34 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov, vyplýva povinnosť prvostupňového orgánu skúmať, či účastník konania splnil podmienku, podľa ktorej v deň podania žiadosti, resp. do 20 dní od podania žiadosti uhradil evidované nedoplatky. Prvostupňový orgán kontrolnou činnosťou dňa 09.08.2024 v informačnom systéme verejnej správy „Over si“ zistil, že žalobca ako účastník konania mal evidované nedoplatky v Sociálnej poisťovni na poistnom na sociálnom poistení pod evidenčným číslom XXXXXXXX-XXXX-XXXX-XXXX-XXXXXXXXXXXX ku dňu podania žiadosti, t.j. dňa 09.08.2024, čo bolo v administratívnom spise zaevidované. Uvedená skutočnosť bola dňa 29.08.2024 zo strany prvostupňového orgánu opätovne preverená, pričom bolo zistené, že nedoplatok voči Sociálnej poisťovni nebol uhradený ani ku dňu 29.08.2024, teda na 20. deň od podania žiadosti, kedy účastník konania mal možnosť predmetný nedoplatok uhradiť, čo bolo v administratívnom spise tiež zaevidované. Táto skutočnosť bola prvostupňovým orgánom verifikovaná dožiadaním na Sociálnu poisťovňu dňa 02.09.2024, pričom dňa 04.09.2024 bola na prvostupňový orgán doručená odpoveď zo Sociálnej poisťovne pod číslom XXXX-XXX/XXXX-K., ktorá potvrdila, že žalobca ako samostatne zárobkovo činná osoba podľa údajov evidovaných Sociálnou poisťovňou za obdobie, počas ktorého bol vedený v registri poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia od 01.10.2023 do 30.09.2024 má ku dňu 29.08.2024 evidovaný nedoplatok poistného na sociálne poistenie a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie za obdobie 07/2024 v celkovej sume 216,13 €, splatné dňa 08.08.2024. Žalovaný mal teda za to, že odpoveď zo Sociálnej poisťovne predstavuje jednoznačný a nespochybniteľný dôkaz o tom, že účastník konania nespĺnil podmienku na obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania podľa § 34 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov. K odvolacej námietke žalobcu týkajúcej sa procesného pochybenia prvostupňového orgánu a jeho vplyvu na rozhodnutie vo veci, žalovaný uviedol, že doručenie výzvy priamo účastníkovi konania nemalo závažný vplyv na zamietnutí jeho žiadosti, pretože prvostupňový orgán jednoznačne v konaní potvrdil existenciu nedoplatku pred prijatím žiadosti, v deň prijatia žiadosti a aj po dvadsiatich dňoch od jej prijatia. Výzva, ktorú účastník konania neprevzal v odbernej lehote, bola síce doručená účastníkovi konania spôsobom podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku, avšak bola zaslaná účastníkovi konania až dňa 09.09.2024, teda po opakovanom potvrdení existencie nedoplatku

účastníka konania, takže tento fakt by v žiadnom prípade nezmenil postup a rozhodnutie prvostupňového orgánu, čo žalovaný nespochybňuje. Žalovaný tiež poukázal na to, že žalobca bol ako účastník konania dňa 09.08.2024 zo strany prvostupňového orgánu pri prijatí žiadosti poučený o možnosti uhradenia nedoplatkov do dvadsiatich dní od prijatia žiadosti a taktiež o následkoch neuhradenia nedoplatkov. Poučenie prevzal a vlastnoručne podpísal dňa 09.08.2024. Predmetné poučenie tvorí súčasť spisového materiálu a bolo zaevidované pod číslom PPZ-HCP-BB7-5123-002/2024-PC. Žalovaný ďalej poukázal na to, že prvostupňový orgán doručoval žalobcovi aj prvostupňové rozhodnutie v oboch prípadoch na adresu, ktorou je „D. XXXX/XX, XXX XX E.“, pričom uvedená adresa je súčasne sídlom podniku zahraničnej osoby A. B. C., IČO: 52 940 250 a zatiaľ čo výzvu na uvedenej adrese účastník konania neprevzal, napadnuté rozhodnutie však už prebral, čo dňa 11.11.2024 potvrdil vlastnoručným podpisom na návratke doručenej zásielky, takže zaslanie písomnosti priamo jeho osobe nepoškodilo jeho práva ani jeho právom chránené

– 4 – 3S/11/2025

záujmy. Žalovaný preto uzavrel, že napriek tomu, že zo strany prvostupňového orgánu došlo k doručovaniu písomností priamo do rúk účastníka konania, neboli tým porušené práva účastníka konania do takej miery, aby táto skutočnosť nejakým spôsobom ovplyvnila konečný stav konania, keďže v čase zaslania výzvy už účastník konania nemal možnosť žiadnym spôsobom zvrátiť zamietnutie jeho žiadosti, a teda účastník konania už nedokázal konvalidovať nesplnenie podmienok na obnovenie pobytu, čo predstavovali nedoplatky v Sociálnej poisťovni. Žalovaný tiež poukázal na to, že splnomocnený zástupca sa v odvolaní vôbec nevyjadril k dôvodom neuhradenia nedoplatku, teda k samotnej podstate veci, pre ktorú bola žiadosť zamietnutá. Záverečný návrh splnomocneného zástupcu preto žalovaný považoval za neučelný a v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti správneho konania. Žalobca ako účastník konania nemal po dni 29.08.2024 zákonnú možnosť odstrániť vadu konania a uhradiť predmetný nedoplatok, takže prvostupňové rozhodnutie bolo nezvratiteľné. Zrušením prvostupňového rozhodnutia a vrátením veci na ďalšie konanie prvostupňovému orgánu by sa celková vec, teda zamietnutie žiadosti, nezmenila, nakoľko prvostupňový orgán nemal inú zákonnú možnosť ako žiadosť zamietnuť, keďže účastník konania nezvratne nesplnil obligatórnu podmienku na obnovenie prechodného pobytu v zmysle § 34 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov.

Správna žaloba – žalobné body

5. Žalobca v správnej žalobe podanej v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že bol ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch tým, že prvostupňový orgán a žalovaný porušili základné pravidlá správneho konania, keď nepostupovali v súlade so zákonom, čím došlo k porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov a to tak, že žiadosť o obnovenie prechodného pobytu za účelom podnikania bola zamietnutá.

6. Správnu žalobu odôvodnil tým, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred správnym orgánom, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia a napadnuté rozhodnutie vychádza z procesných chýb správneho orgánu. Podľa žalobcu prvostupňový orgán nepostupoval v súlade s § 24 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, výzvy a predvolania, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok. Zároveň podľa § 25 ods. 5 Správneho poriadku, ak má účastník konania zástupcu s plnomocenstvom na celé konanie, písomnosť určená do vlastných rúk sa doručuje iba tomu zástupcovi.

7. Prvostupňový orgán porušil základnú zásadu správneho konania uvedenú v § 3 ods. 1 Správneho poriadku a to, že správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Tým, že nedoručoval písomnosť splnomocnenému zástupcovi, ale priamo účastníkovi konania, boli porušené jeho práva a právom chránené záujmy. Účastník konania neprevzal písomnosť – výzvu, nakoľko o jej doručovaní sa nedozvedel, nakoľko zrejme nedopatrením oznámenie o uložení zásielky na pošte vyhodil spolu s reklamnými novinami. Nemal dôvod očakávať poštovú zásielku, nakoľko v konaní

– 5 – 3S/11/2025

pred správnym orgánom sa dal zastúpiť splnomocnencom, ktorý mal za neho okrem iného aj prijímať doručované zásielky. Žalobca sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného, že zaslanie písomnosti priamo osobe účastníka konania, nepoškodilo jeho práva ani jeho právom chránené záujmy. Naopak, ak by správny orgán doručoval zásielku splnomocnenému zástupcovi, účastník mohol využiť svoje

právo na späťvzatie žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania, kedy by správny orgán v zmysle § 30 ods. 1 písm. b) Správneho poriadku konanie zastavil. S poukazom na § 131k ods. 1 zákona o pobyte cudzincov mohol žalobca ako účastník konania podať na správny orgán novú žiadosť o obnovenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania, ku ktorej by bol schopný dokladovať neexistenciu nedoplatkov v Sociálnej poisťovni tak, ako je to uvedené v potvrdení Sociálnej poisťovne zo dňa 19.11.2024 (príloha k správnej žalobe).

8. Žalobca uviedol, že si je vedomý, že neexistenciu nedoplatkov mal preukázať v konaní o povolenie prechodného pobytu, ale uvedené nezbavuje povinnosti správneho orgánu postupovať v zmysle zákonných ustanovení, ktoré explicitne určujú, že správny orgán má povinnosť doručovať písomnosti splnomocnenému zástupcovi. Porušením tejto povinnosti došlo k porušeniu práv a právom chránených záujmov účastníka konania a správny orgán bol povinný doručiť písomnosť splnomocnenému zástupcovi. Žalobca rozporoval postup správneho orgánu, ktorý neprihliadol na udelené splnomocnenie v predmetnom konaní, pričom toto procesné pochybenie malo vplyv na celé konanie, ktoré mohlo byť zo strany správneho orgánu zastavené a vo veci opätovne rozhodnuté na základe novej žiadosti účastníka konania podloženej neexistenciou nedoplatkov na sociálnom poistení.

9. Žalobca na záver uviedol, že na území Slovenskej republiky podniká na základe živnostenského oprávnenia od roku 2020 a ako podnikateľský subjekt si plní svoje povinnosti tak, ako mu to ukladá právny poriadok Slovenskej republiky. Nedopatrením neuhradil svoje záväzky voči Sociálnej poisťovni v čase podania žiadosti o obnovenie prechodného pobytu, čo však úprimne ľutuje a v súčasnosti je tento dlh z jeho strany vyrovnaný. V podnikateľskej činnosti na Slovensku sa mu darí a chcel by v nej aj naďalej pokračovať. Žalobca v závere správnej žaloby navrhol napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Žalobca tiež navrhol v zmysle § 185 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „SSP“) odklad vykonateľnosti správnej žaloby.

Vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe

10. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe opísal priebeh administratívneho konania a zhrnul námietky žalobcu uvedené v správnej žalobe. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom o pobyte cudzincov, ako aj v súlade s ustanoveniami Správneho poriadku, predovšetkým so zásadou zákonnosti, s dôrazom na to, že vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom celkové dokazovanie zo strany prvostupňového správneho orgánu, a tak aj žalovaného bolo vykonané podrobne. Rovnako aj

– 6 – 3S/11/2025

prvostupňové rozhodnutie bolo vydané zákonným spôsobom s aplikáciou zákonných ustanovení, týkajúcich sa daného prípadu.

11. Pri posudzovaní odvolania vychádzal žalovaný zo zistených skutočností a dôkazov, ktoré prvostupňový orgán vykonal dostatočne a precízne v celom rozsahu, pričom svojim šetrením dospel k záveru, že žalobca jednoznačne nespĺnil podmienku ustanovenú v § 34 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov, pretože mal evidované nedoplatky v Sociálnej poisťovni na poisťnom na sociálnom poistení ku dňu podania žiadosti t.j. dňa 09.08.2024, takže nesplnením jednej zo zákonných podmienok zo strany žalobcu bol prvostupňový orgán povinný postupovať v zmysle zákona o pobyte cudzincov a zamietnuť mu žiadosť o obnovenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania.

12. Žalovaný zopakoval procesné úkony, ktoré vykonal prvostupňový orgán pred vydaním rozhodnutia, za účelom riadneho zistenia skutkového stavu. Žalovaný zároveň zopakoval svoju argumentáciu uvedenú v napadnutom rozhodnutí, pričom zdôraznil, že bolo výlučne v záujme žalobcu, aby si svoje pohľadávky uhradil včas a bez akýkoľvek prieťahov, následkom čoho by sa spoľahlivo a bez komplikácií mohol vyhnúť zamietnutiu jeho žiadosti. Žalobca si túto povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 34 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov nespĺnil. Žalovaný podotkol, že toto ustanovenie je kogentné, a teda nepripúšťa inú modifikáciu. Žalovaný opätovne poukázal na to, že žalobca bol dňa 09.08.2024 zo strany prvostupňového orgánu pri prijatí žiadosti riadne poučený o možnosti uhradenia nedoplatkov do 20 dní od prijatia žiadosti a taktiež o následkoch ich neuhradenia. Poučenie prevzal sám žalobca a vlastnoručne ho podpísal dňa 09.08.2024. Žalovaný zotrval na tom, že aj keď bola žalobcovi výzva

doručená spôsobom podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku, avšak zaslaná až dňa 09.09.2024, teda po opakovanom potvrdení existencie nedoplatku žalobcu voči Sociálnej poisťovni zo strany prvostupňového orgánu, tento fakt by v žiadnom prípade nezmenil postup a rozhodnutie prvostupňového orgánu.

13. Žalovaný ďalej uviedol, že zatiaľ čo žalobca výzvu na uvedenej adrese neprevzal, prvostupňové rozhodnutie však už žalobca na uvedenej adrese prevzal, čo dňa 11.11.2024 potvrdil vlastnoručným podpisom na návratke doporučenej zásielky, takže ak prevzal rozhodnutie je podľa žalovaného nepochopiteľné z akého dôvodu neprevzal predmetnú výzvu. Žalovaný argument žalobcu, podľa ktorého neprevzal písomnosť – výzvu, nakoľko o jej doručovaní sa nedozvedel, zrejme nedopatrením oznámenie o uložení zásielky na pošte vyhodil spolu s reklamnými novinami, považoval za účelový s cieľom vyvinúť sa z danej okolnosti, pretože ak žalobca prevzal prvostupňové rozhodnutie, keďže nebolo zjavne očakávanou zásielkou, ktorá mala byť doručovaná na danú adresu, tak isto mohol prevziať aj výzvu alebo iné doručované písomnosti.

14. Žalovaný zotrval na tom, že aj napriek procesnému pochybeniu zo strany prvostupňového orgánu v kontexte celého konania o žiadosti žalobcu, bolo zamietnutie jeho žiadosti zákonné a správne, čo podľa názoru žalovaného potvrdzuje aj judikatúra súdov, kde procesné pochybenie zo strany štátneho orgánu, nemusí mať automaticky za následok

– 7 – 3S/11/2025

zrušenie rozhodnutia zo strany súdu, ak bol skutkový stav veci spoľahlivo zistený, čo je podľa názoru žalovaného presne tento prípad.

15. Žalovaný zdôraznil, že pokiaľ dôjde k stretu dvoch základných práv a slobôd, na jednej strane práva žalobcu a na druhej strane práva štátu na zásah do tohto práva, teda k stretu záujmu súkromného so záujmom verejným, je potrebné, aby v administratívnom konaní bolo preukázané, že v prípade žalobcu neboli splnené zákonom stanovené podmienky na obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania na území Slovenskej republiky, čo bolo zo strany prvostupňového správneho orgánu preukázané a dôkazne podložené. Žalovaný trval na tom, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že bolo dôvodné v danom prípade uprednostniť záujem verejný pred záujmom samotného žalobcu a zvoliť zákonný postup, ktorý prvostupňový orgán správne zvolil, s presnou aplikáciou zákonných ustanovení a s riadnym a plnohodnotným odôvodnením s použitím správnej úvahy.

16. Žalovaný v závere vyjadrenia uviedol, že nesúhlasí s námietkami žalobcu a považuje za potrebné opätovne zdôrazniť, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom o pobyte cudzincov, ako aj v súlade s ustanoveniami Správneho poriadku, rozhodnutie bolo odôvodnené v dostatočnom rozsahu so správnou aplikáciou a vysvetlením jednotlivých ustanovení zákona o pobyte cudzincov, ako aj Správneho poriadku. Žalovaný v rozhodnutí vyvrátil všetky námietky prednesené žalobcom v jeho odvolaní s použitím správnej úvahy a vlastných argumentov, ktoré boli pre rozhodnutie relevantné a podstatné. Žalovaný opakovane zdôraznil, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zásadou zákonnosti, s dôrazom na to, že vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom pri rozhodovaní boli zohľadnené všetky okolnosti konkrétneho prípadu žalobcu.

Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného (replika)

17. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že žalovaný pripustil procesné pochybenie prvostupňového orgánu pri doručovaní výzvy a rozhodnutia, avšak podčiarkol, že „táto skutočnosť nemala žiadny zásadný vplyv na priebeh správneho konania a nezvrátila by ani vydanie rozhodnutia prvostupňovým správnym orgánom.“ Na svojich tvrdeniach, ktoré boli uvedené v predchádzajúcich písomných podaniach, resp. v správnej žalobe, žalobca naďalej trval a zopakoval podstatné okolnosti veci (uvedené už v správnej žalobe), že na základe splnomocnenia zo dňa 09.08.2024 splnomocnil žalobca na zastupovanie v plnom rozsahu práv a povinností pred Policajným zborom Slovenskej republiky vo veciach súvisiacich s jeho pobytu splnomocnenca J. B. G. D.; prvostupňový orgán porušil základnú zásadu správneho konania uvedenú v § 3 ods. 1 Správneho poriadku a to, že správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, keď nedoručoval písomnosti splnomocnenému zástupcovi žalobcu ale priamo žalobcovi, čím došlo k porušeniu práv a právom chránených záujmov účastníka konania. Správny orgán bol povinný skúmať počas celého správneho konania, či koná účastník konania sám alebo zaňho koná splnomocnený zástupca. Bolo povinnosťou

správneho orgánu bez pochyb ustáliť, ktoré úkony budú adresované účastníkovi konania a kedy bude správny orgán konať so splnomocneným zástupcom, čo správny orgán neučinil. Podľa žalobcu snaha žalovaného

– 8 – 3S/11/2025

vyvinieť sa z procesného pochybenia prvostupňového orgánu argumentáciou spoľahlivo zisteného skutkového stavu neobstojí, nakoľko správne konanie je zákonom upravený postup, ktorý je správny orgán povinný dodržiavať a nemôže byť založený na svojvôli resp. opomenutí základných povinností správneho orgánu. Žalobca vzhľadom na uvedené zotrval na petite správnej žaloby.

18. Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného (replika) bolo doručené žalovanému na vyjadrenie dňa 05.08.2025, avšak žalovaný sa k veci viac nevyjadril.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov správnym súdom

19. Účastníci konania nežiadali na prejednanie veci nariadiť pojednávanie a Správny súd v Banskej Bystrici (ďalej aj len „správny súd“) nezistil dôvody pre nariadenie pojednávania podľa § 107 ods. 1 písm. b) až e) SSP, preto rozhodnutie vyhlásil postupom podľa § 107 ods. 2 v spojení s § 137 ods. 4 SSP dňa 22.10.2025. Oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli správneho súdu od 13.10.2025 do 23.10.2025.

20. Správny súd preskúmal všeobecnou správnou žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie, v rozsahu a z dôvodov podanej všeobecnej správnej žaloby (§ 134 SSP) a dospel k záveru, že správna žaloba žalobcu je nedôvodná, preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

21. Podľa § 34 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar obnoví prechodný pobyt, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa odsekov 12 až 14

a) najviac na obdobie, ktoré spolu s predchádzajúcim udeleným prechodným pobytom a pobytom podľa § 23 ods. 6 písm. f) súhrnne nepresiahne 240 dní počas 12 po sebe nasledujúcich mesiacov,

b) na deväť mesiacov, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 24 ods. 1 písm. b) alebo § 26, ktorý po skončení štúdia alebo výskumnej činnosti chce zostať na území Slovenskej republiky s cieľom hľadať si prácu alebo začať podnikat',

c) najviac na tri roky, ak predpokladaný pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny bude trvať najmenej tri roky,

d) najviac na päť rokov, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 23, 24 alebo § 27, ak predpokladaný pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny bude trvať najmenej päť rokov, alebo

e) najviac na päť rokov, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 29 alebo § 30.

22. Podľa § 34 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov, žiadosť o obnovenie prechodného pobytu podáva štátny príslušník tretej krajiny osobne na úradnom tlačive na policajnom útvere alebo prostredníctvom elektronickej služby zavedenej na tento účel najneskôr v posledný deň platnosti prechodného pobytu. Žiadosť o obnovenie prechodného pobytu podľa § 23 ods. 4 podáva štátny príslušník tretej krajiny osobne na úradnom tlačive na policajnom útvere alebo prostredníctvom elektronickej služby zavedenej na tento účel najneskôr 30 dní pred

– 9 – 3S/11/2025

skončením platnosti udeleného prechodného pobytu. Za štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 27, ktorý pre bezvládnosť nemôže osobne podať žiadosť o obnovenie prechodného pobytu, môže podať žiadosť štátny príslušník tretej krajiny, s ktorým žiada zlúčenie rodiny. K žiadosti o obnovenie prechodného pobytu je štátny príslušník tretej krajiny povinný predložiť platný cestovný doklad, inak policajný útvar žiadosť neprijme. Žiadosť o obnovenie prechodného pobytu podľa § 23 ods. 1 policajný útvar neprijme aj vtedy, ak úrad práce, sociálnych vecí a rodiny nedoručil policajnému útvaru potvrdenie o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta, ktoré obsahuje súhlas s jeho obsadením, alebo ak od vydania takého potvrdenia uplynulo viac ako 180 dní. Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

23. Podľa § 34 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov, štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt na účel podnikania, ku dňu podania žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania nesmie mať evidované nedoplatky voči daňovému úradu, colnému úradu, evidované nedoplatky na poisťovní na sociálne poistenie a zdravotná poisťovňa neeviduje voči nemu pohľadávky po splatnosti podľa osobitných predpisov z tohto podnikania a zo všetkých obchodných spoločností a družstiev, v ktorých mene koná; to neplatí, ak štátny príslušník tretej krajiny evidované nedoplatky a pohľadávky uhradí do 20 dní od podania žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania. Policajný útvar o povinnosti podľa prvej vety písomne poučí štátneho príslušníka tretej krajiny. Ak štátny príslušník tretej krajiny nie je daňovníkom alebo nie je povinný platiť poisťné na sociálne poistenie, priloží doklad potvrdzujúci túto skutočnosť.

24. Podľa § 34 ods. 12 zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar zamietne žiadosť o obnovenie prechodného pobytu z dôvodov podľa § 33 ods. 6 alebo § 36 ods. 1 písm. d); policajný útvar však nezamietne žiadosť o obnovenie prechodného pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny z dôvodu podľa

- a) § 33 ods. 6 písm. b) v prípade ohrozenia verejného zdravia, ak ide o prechodný pobyt podľa § 27,
- b) § 33 ods. 6 písm. d) a h), ak ide o prechodný pobyt podľa § 23 ods. 5.

25. Podľa § 33 ods. 6 zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie prechodného pobytu, ak

- a) štátny príslušník tretej krajiny je nežiaducou osobou,
- b) je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie,
- c) štátny príslušník tretej krajiny nespĺňa podmienky na udelenie prechodného pobytu,
- d) štátny príslušník tretej krajiny uzavrel účelové manželstvo,
- e) štátny príslušník tretej krajiny uvedie nepravdivé alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby,
- f) údaje v cestovnom doklade nezodpovedajú skutočnosti,
- g) udelenie prechodného pobytu nie je vo verejnom záujme,
- h) je zjavné, že zabezpečené ubytovanie na území Slovenskej republiky nespĺňa minimálne požiadavky podľa osobitného predpisu,⁶¹⁾ – 10 – 3S/11/2025

26. Vo všeobecnosti je úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žalobných dôvodov posúdiť, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia.

27. V prejednávanej veci prináležalo správne súdu preskúmať zákonnosť postupu správnych orgánov a napadnutých rozhodnutí oboch stupňov, ktorými bola žalobcovi zamietnutá žiadosť o obnovenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania podľa § 34 ods. 12 zákona o pobyte cudzincov z dôvodu podľa § 33 ods. 6 písm. c) zákona o pobyte cudzincov len v medziach žalobných dôvodov, nakoľko išlo o všeobecnú správnu žalobu, pri ktorej platí prísna koncentračná zásada.

28. Žalobca v správnej žalobe namietal, že výzvu podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku (obsahujúcu okrem iného informáciu o existencii nedoplatku žalobcu voči Sociálnej poisťovni) nedoručoval splnomocnenému zástupcovi žalobcu oprávnenému prijímať za žalobcu písomnosti v správnom konaní na základe predloženého splnomocnenia, ale doručoval ju priamo žalobcovi ako účastníkovi konania s tým, že aplikoval tzv. fikciu doručenia podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku, pričom mal za to, že uvedeným postupom prvostupňového orgánu došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred správnym orgánom, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Žalobca dôvodil, že ak by správny orgán doručoval predmetnú výzvu jeho splnomocnenému zástupcovi, mohol by využiť svoje

právo na späťvzatie žiadosti a po zastavení konania a úhrade nedoplatku by mohol opätovne podať novú žiadosť, ku ktorej by bol schopný dokladovať neexistenciu nedoplatku.

29. Z obsahu administratívneho spisu správny súd zistil, že žalobca k svojej žiadosti okrem iného pripojil aj Splnomocnenie zo dňa 09.08.2024, ktorým splnomocnil J. B. G. D. na zastupovanie v plnom rozsahu práv a povinností pred správnymi orgánmi (najmä cudzineckou políciou) vo veciach súvisiacich s pobytom, aby vykonával všetky úkony, vrátane práva prijímať doručované písomnosti. Zároveň je z obsahu administratívneho spisu zrejmé, že žalobca ako účastník konania bol v deň podania žiadosti písomne poučený podľa § 34 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov. O uvedenom svedčí listina, ktoré je súčasťou administratívneho spisu označená ako „Poučenie pre štátneho príslušníka tretej krajiny s udeleným pobytom na území Slovenskej republiky“, z ktorej vyplýva, že toto poučenie bolo žalobcovi poskytnuté zo strany prvostupňového orgánu v deň podania žiadosti (09.08.2024), nakoľko obsahuje osobné údaje žalobcu a jeho vlastnoručný podpis. Zároveň je zrejmé, že obsah poučenia bol vyhotovený (na predtlačenom formulári) dvojazyčne, konkrétne v slovenskom a v anglickom jazyku. Vzhľadom na uvedené mal správny súd za to, že

– 11 – 3S/11/2025

prvostupňový orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť poučiť žalobcu písomne o povinnosti podľa § 34 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov. Zároveň nebolo medzi účastníkmi sporné, že prvostupňový orgán zaslal výzvu podľa § 33 Správneho poriadku zo dňa 09.09.2024 priamo žalobcovi na adresu „D. XXXX/XX, XXX XX E.“, o čom svedčí samotný obsah Výzvy č. PPZ-HCP-BB7-5123-015/2024-PC zo dňa 09.09.2024 ako aj vrátená poštová obálka obsahujúca predmetnú výzvu s vyznačením poznámky „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Medzi účastníkmi konania teda nebolo sporné ani to, že v prejednávanej veci došlo k porušeniu ustanovení § 24 ods. 1 a § 25 ods. 5 Správneho poriadku o doručovaní úradných zásielok tým, že výzva podľa § 33 Správneho poriadku, hoci mala byť doručovaná zástupcovi žalobcu, bola doručovaná priamo žalobcovi a prvostupňový orgán v prípade jej doručenia uplatnil postup podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku.

30. Vychádzajúc z dôkazov založených v administratívnom spise správny súd konštatuje, že žalovaný, ale najmä prvostupňový orgán náležite zistili skutkový stav a pred vydaním rozhodnutia si zaobstarali všetky potrebné podklady, ktoré ich viedli k vydaniu rozhodnutí v správnom konaní. Medzi účastníkmi konania v administratívnom konaní (ako ani v konaní pred správnym súdom) teda nebolo sporné, že žalobca mal evidované nedoplatky v Sociálnej poisťovni pred podaním žiadosti (nedoplatky na poistnom boli splatné dňa 08.08.2024), v deň podania žiadosti (09.08.2024), ako aj počas 20 dní od podania žiadosti (29.08.2024), nakoľko prvostupňový orgán tieto informácie viackrát overil. Správny súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi správnych orgánov oboch stupňov, ktoré dôvodne dospeli k záveru, že žalobca nespĺnil jednu z podmienok na obnovenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania, a to povinnosť uvedenú v § 34 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov, t.j. ku dňu podania žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania ani v lehote 20 dní od jej podania nesmie mať evidované nedoplatky na poistnom voči Sociálnej poisťovni. Medzi účastníkmi konania však zostalo sporné, či vyššie uvedený postup správneho orgánu pri doručovaní výzvy podľa § 33 Správneho poriadku viedol k takému podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej (§ 191 ods. 1 písm. g) SSP).

31. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že doručenie výzvy priamo účastníkovi konania nemalo závažný vplyv na zamietnutie jeho žiadosti, pretože prvostupňový orgán potvrdil existenciu nedoplatku voči Sociálnej poisťovni pred prijatím žiadosti, v deň jej prijatia aj po 20 dňoch od jej prijatia, pričom predmetná výzva bola zaslaná priamo účastníkovi až dňa 09.09.2024, teda po opakovanom potvrdení existencie nedoplatku, pričom tento fakt by v žiadnom prípade nezmenil postup a rozhodnutie prvostupňového orgánu. Podľa žalovaného teda neboli práva účastníka konania porušené do takej miery, aby táto skutočnosť nejakým spôsobom ovplyvnila konečný stav konania, keďže v čase zaslania výzvy už účastník konania nemal možnosť žiadnym spôsobom zvrátiť zamietnutie jeho žiadosti a konvalidovať nesplnenie podmienok na obnovenie prechodného pobytu.

32. Úlohou správneho súdu bolo posúdiť, či uvedené porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy bolo podstatné v takej miere, že mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej. Správny súd po preskúmaní napadnutého
– 12 – 3S/11/2025

rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia a postupu orgánov verejnej správy, ktorý predchádzal ich vydaniu, a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu dospel k záveru, že žalobcom namietaná skutočnosť (nesprávnosť doručovania výzvy podľa § 33 Správneho poriadku) v prejednávanej veci nepredstavovala takú podstatnú vadu konania, ktorá by mohla mať za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia. Správny súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že žalobca by aj napriek správne doručeniu výzvy (splnomocnenému zástupcovi žalobcu) nemohol objektívne odstrániť dôvod zamietnutia žiadosti, nakoľko už samotná výzva prvostupňového orgánu bola realizovaná prvostupňovým orgánom dňa 09.09.2024, teda v čase, kedy už došlo k uplynutiu lehoty 20 dní od podania žiadosti ustanovenej zákonom na dodatočné zaplatenie nedoplatkov a pohľadávok (vrátane nedoplatkov na sociálnom poistení), pričom táto žalobcovi uplynula dňa 29.08.2024. Zákon ani neustanovuje povinnosť správneho orgánu doručiť predmetnú výzvu pred uplynutím lehoty 20 dní na dodatočnú úhradu nedoplatku. Výzva podľa ustanovenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku má byť účastníkovi konania doručená pred vydaním rozhodnutia vo veci samej aspoň jeden raz (počas konania), a to v čase, keď je správny orgán presvedčený, že má dostatok podkladov pre vydanie rozhodnutia a sám považuje obstarávanie podkladov za ukončené. V rozpore so zákonom by bol prípad, ak by sa účastník konania o nejakom podklade pre rozhodnutie dozvedel nie vlastnou vinou len priamo z rozhodnutia vo veci a ak mu pred vydaním rozhodnutia vo veci samej nebola zo strany správneho orgánu daná možnosť, aby sa vyjadril k podkladom pre rozhodnutie, prípadne navrhol ich doplnenie. O taký prípad však v prejednávanej veci nejde, keďže žalobca si musel byť v zmysle základnej ústavnej zásady ignorantia juris non excusat, tzn. neznalosť zákona neospravedlňuje, že podmienkou obnovenia prechodného pobytu je neexistencia nedoplatku na sociálnom poistení. Podstatnou bola aj skutočnosť, že žalobca bol zo strany prvostupňového orgánu v zmysle zákona preukázateľne písomne poučený o tom, že nesmie mať nedoplatky na poistnom na sociálne poistenie a evidované nedoplatky musí uhradiť najneskôr do 20 dní od podania žiadosti. Zároveň bol poučený aj o následkoch nesplnenia si tejto povinnosti.

33. Zmyslom § 33 ods.2 Správneho poriadku je umožniť účastníkovi konania, aby vo fáze pred vydaním rozhodnutia po ukončení zisťovania podkladov pre rozhodnutie mohli uplatniť svoje výhrady resp. urobiť procesné návrhy. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia správny orgán je povinný dať účastníkovi konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť ku všetkým skutočnostiam, ktoré súvisia s dokazovaním pred vydaním rozhodnutia vo veci samej. Správny súd poukazuje na to, že účelom tejto výzvy je teda poskytnúť účastníkovi možnosť vyjadriť sa k podkladom zhromaždeným správnym orgánom pred vydaním rozhodnutia, avšak v prejednávanej veci prvostupňový orgán vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu, ktorý existoval v čase podania žiadosti žalobcu, teda pokiaľ ide o existenciu nedoplatku na sociálnom poistení žiadnym spôsobom sa nezmenil skutkový stav veci zistený správnym orgánom, a to odo dňa podania žiadosti až do vydania prvostupňového rozhodnutia. Za situácie, kedy správny orgán žiadnym spôsobom nedoplnil dokazovanie a pri rozhodovaní vychádzal z tých istých skutočností, o ktorých žalobca ako účastník konania mal mať vedomosť, nedošlo k podstatnému porušeniu zákona, ak správny orgán nedal tomuto účastníkovi možnosť
– 13 – 3S/11/2025

vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, nakoľko v danom prípade išlo o čisto formálny úkon. Správny súd má za to, že vadu procesného postupu je potrebné vždy vnímať v materiálnych súvislostiach, a to najmä z pohľadu, či je predmetná vada spôsobilá sama o sebe ovplyvniť samotný výrok rozhodnutia. V danom prípade tomu tak nebolo, keď žalobca by žiadnym spôsobom nemohol zvrátiť nesplnenie podmienok na obnovenie prechodného pobytu.

34. Správny súd zároveň uvádza, že v prejednávanom prípade nešlo o situáciu, kedy by účastníkovi konania, v dôsledku nesprávneho doručovania výzvy podľa § 33 Správneho poriadku, nebolo zo strany správneho orgánu umožnené pred vydaním rozhodnutia preukázať splnenie svojej zákonnej povinnosti

tým, že úhradu nedoplatku na sociálnom poistení vykonal v zákonom stanovenej lehote a spochybniť tak úplnosť a presnosť zistenia skutkového stavu správnym orgánom, nakoľko existencia nedoplatku v čase podania žiadosti ako aj po 20 dňoch od jej podania bola preukázaná a nebola medzi účastníkmi sporná.

35. Podľa správneho súdu neobstojí ani argumentácia žalobcu, podľa ktorej mohol žalobca vziať svoju žiadosť späť a po úhrade nedoplatku ju podať opätovne, nakoľko dispozičné oprávnenie žalobcu vo vzťahu k ním podanej žiadosti žiadnym spôsobom nebolo závislé od realizácie predmetnej výzvy podľa § 33 Správneho poriadku, teda žalobcovi nič nebránilo v priebehu celého správneho konania od podania žiadosti (09.08.2024) až do vydania prvostupňového rozhodnutia (31.10.2024) vziať svoju žiadosť späť, preto nemožno prenášať neúspech žalobcu v konaní na správny orgán, pokiaľ si žalobca ako účastník konania nespĺnil zákonom stanovené povinnosti, na ktorých splnenie bol správnym orgánom navyše písomne upozornený. Pre úplnosť správny súd uvádza, že v správnom súdnictve platí, že rozhodnutie sa nezrušuje len pre zopakovanie procesu a odstránenie formálnych väd, ktoré nemôžu privodiť vecne iné či pre účastníka výhodnejšie rozhodnutie (R 122/2003, I. ÚS 71/2022).

36. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu správny súd dospel k záveru, že v medziach žalobných námietok uvedených v správnej žalobe nevzhladol dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, preto správnu žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

37. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario), podľa ktorého správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech. Nakoľko žalobca v konaní úspešný nebol, správny súd mu náhradu trov konania nepriznal.

38. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.). – 14 – 3S/11/2025

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd SR (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

a) označenie napadnutého rozhodnutia,

b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,

c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),

d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),

c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.